

מסכת כלים

פרק יז

א. כל כלי בעלי בתים, שעורו ברכומים. רבינו אליעזר אומר, במא מה שמן. קפות האגניים, שעורו באגדות של יירק. של בעלי בתים, בתקון. של בלבני, בגבבה. רבינו יהושע אומר, כלו ברכומים:

ב. היחמת, שעורה בפקיעיות של שתי. אם אינה מקבלת של שתי, אף על פי ששמקבלת של ערב, טמאה. בית קערות שאיןו מקבל קערות, אף על פי ששמקבל את הפתוחין, טמא. בית הרעוי שאיןו מקבל משקון, אף על פי ששמקבל את הרעוי, טמא. רבנו גמליאל מטהר, מפני שאין מקבלין אותן:

ג. הפטין של פת, שעורו בככרות של פת. אפיקירות שעשה להן קנים מלמטה למעלה להזוק, טהורה. עשה לה גפים כל שמן, טמאה. רבינו שמעון אומר, אם אינה יכולה להנטל בגפים, טהורה:

ד. הרכומים של אמרゴ, שלשה, אחוזין זה זה. רבנו שמעון בן גמליאל אומר, בנטה ובכברה, כדי שיטל ויהלה, ובקפה, כדי

שִׁיפְשֵׁיל לְאַחֲרָיו. וְשֹׁאָר כָּל הַכְּלִים שֶׁאִינּוֹ יִכּוֹלֵין לְקַבֵּל רַמּוּנִים,
כְּגֻון הַרְבָּע, וְחַצֵּי הַרְבָּע, הַקְּנוּנִים הַקְּטָנִים, שַׁעֲוָרוֹן בְּרַבּוֹן, דְּבָרִי רַבִּי
מַאֲיר. רַבִּי שְׁמָעוֹן אָמֵר, בְּזִיתִים. נְפָרָצָו, שַׁעֲוָרוֹן בְּזִיתִים. גַּמְמוֹ,
שַׁעֲוָרוֹן בָּמָה שָׁהָנוּ:

ה. הַרְמוֹן שֶׁאָמְרוּ, לֹא קָטָן וְלֹא גָדוֹל אֶלָא בִּינוֹנִי. וְלֹמַה הָזְכָרוּ
רַמּוּנִי בְּדָאוֹן, שִׁיאָהוּ מִקְדְּשֵׁין כָּל שָׁהָנוּ, דְּבָרִי רַבִּי מַאֲיר. רַבִּי יוֹחָנָן בָּנוּ
נוֹרִי אָמֵר, לְשָׁעֵר בָּהָנוּ אֶת הַכְּלִים. רַבִּי עֲקִיבָא אָמֵר, לְכָה וְלֹכָה
הָזְכָרוֹן, לְשָׁעֵר בָּהָנוּ אֶת הַכְּלִים, וְיַהְיָה מִקְדְּשֵׁין כָּל שָׁהָנוּ. אָמֵר רַבִּי
יּוֹסֵי, לֹא הָזְכָרוּ רַמּוּנִי בְּדָאוֹן וְחַצֵּירִי גַּבּוּ, אֶלָא שִׁיאָהוּ מִתְעַשְּׂרִין
וְדָאי בְּכָל מָקוֹם:

ו. כְּבִיאָה שֶׁאָמְרוּ, לֹא גָדוֹלה וְלֹא קָטָנה אֶלָא בִּינוֹנִית. רַבִּי יְהוֹדָה
אָמֵר, מִבְיאָה גָדוֹלה שֶׁבְגָדוֹלוֹת וְקָטָנה שֶׁבְקָטָנוֹת, וּנוֹתֵן לְתֹודָה הַמְּפִימִים,
וּחְולֵק אֶת הַמְּפִימִים. אָמֵר רַבִּי יּוֹסֵי, וְכִי מַי מַזְדִּיעַנִּי אַיְזָה גָדוֹלה
וְאַיְזָה קָטָנה, אֶלָא הַכָּל לְפִי דַעַתּוֹ שֶׁל רֹאָה:

ז. פְּגַרְזָגָת שֶׁאָמְרוּ, לֹא גָדוֹלה וְלֹא קָטָנה אֶלָא בִּינוֹנִית. רַבִּי
יְהוֹדָה אָמֵר, הָגָדוֹלה שֶׁבְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא הַבִּינוֹנִית שֶׁבְמִדְינּוֹת:

ח. פְּזִית שֶׁאָמְרוּ, לֹא גָדוֹל וְלֹא קָטָן אֶלָא בִּינוֹנִי, זֶה אֲגֹרִי. כְּשֻׁעָרָה
שֶׁאָמְרוּ, לֹא גָדוֹלה וְלֹא קָטָנה אֶלָא בִּינוֹנִת, זו מִזְבְּחָה.

שָׁאַמְרוּ, לֹא גְדוֹלָה וְלֹא קֶטֶבֶת אֶלָּא בִּינּוֹנִית, זו מְצֻרִית. כֵּל הַפְּטַלְטָלִין מְבִיאֵינוֹ אֶת הַטְּמָאָה בָּעֵבִי הַמְּרִידָע, לֹא גְדוֹלָה וְלֹא קֶטֶבֶת אֶלָּא בִּינּוֹנִי. אַיִּזה הוּא בִּינּוֹנִי, כֵּל שְׁהַקְפּוֹ טֶפֶח:

ט. הַאֲמָה שָׁאַמְרוּ, בְּאֲמָה הַבִּינּוֹנִית. וְשִׁתְיִ אַמְוֹת הִיה בְּשׁוּשָׁן הַבִּירָה, אַחַת עַל קָרְנוֹ מְזֻרְחִית אַפְוָגִית וְאַחַת עַל קָרְנוֹ מְזֻרְחִית דְּרוֹמִית. שֶׁעַל קָרְנוֹ מְזֻרְחִית אַפְוָגִית הִיְתָה יִתְרָה עַל שֶׁל מְשָׁה חָצֵי אַצְבָּע. שֶׁעַל קָרְנוֹ מְזֻרְחִית דְּרוֹמִית הִיְתָה יִתְרָה עַל חָצֵי אַצְבָּע, נִמְצָאת יִתְרָה עַל שֶׁל מְשָׁה אַצְבָּע. וְלֹא מְמָרָה אַחַת גְדוֹלָה וְאַחַת קֶטֶבֶת, אֶלָּא שְׁהַאֲמָנִין נוֹטְלִין בְּקֶטֶבֶת וּמְחַזְירִין בָּגְדוֹלָה, כִּי שֶׁלָּא יָבֹאוּ לִיְדֵי מַעַילָה:

י. רַבִּי מַאיָּר אוֹמֵר, כֵּל הַאֲמֹת הַיּוֹ בִּינּוֹנִות, חַיּוֹן מִמְזָבֵחַ הַזָּהָב וְהַקָּרְנוֹן וְהַסּוּבָב וְהַיסּוּד. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אַמְתָה הַבְּנִין שְׁשָׁה טֶפֶחים, וּשֶׁל כָּלִים חָמְשָׁה:

יא. וַיָּשַׂרְשָׂ שָׁאַמְרוּ בָּמְדָה דָּקָה, מִדּוֹת הַלְּחָה וְהַיְבָשׁ שְׁעוּרָן בָּאִיטְלָקִי, זו מְדָבְרִית. וַיָּשַׂרְשָׂ שָׁאַמְרוּ, הַכָּל לְפִי מָה שֶׁהוּא אָדָם, הַקּוֹמֵץ אֶת הַמְּנִיחָה, וְהַחֲזִיף אֶת הַקְּטָרָת, וְהַשׁוֹתָה כְּמַלָּא לְגַמְיוֹן בַּיּוֹם הַכּוֹפָרִים, וּכְמַזְןָן שִׁתְיִ סְעָדוֹת לְעַרְובָּה, מְזוֹנוֹ לְחַל אָבָל לֹא לְשַׁבָּת, דְּבָרֵי רַבִּי מַאיָּר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לְשַׁבָּת אָבָל לֹא לְחַל. אַלוּ וְאַלוּ מִתְּכִונִין

להקל. רבי שמעון אומר, משתי ידות לכפר, משלש לרקב. רבי יוחנן בן ברוקא אומר, מכפר בפנדיון, מארבע סאין בסלע:

יב. ויש שאמרו במדה גסה, מלא תרוד רקב, מלא תרוד גדול של רופאים. וגריס נגעים, פגריס הקלי. האוכל ביום הכהורים כפותחת הגוף, כמו וכGRAYINTAH. ונודות יין ושמן, שעורן כפיה גדולה שלתן. ומאור שלא נעשה בידי אדם, שעורו מלא מקדה גדול של גודל, זה הוא אגרוף של בן בטיח. אמר רבי יוסי, שננו בראש גדול של אדם. ונעשה בידי אדם, שעורו מלא מקדה גדול של לשפה, שהוא כפנדיון האיטליך, וכשלע הגירונית, וכמלא נקב شبعل:

יג. כל شبטים טהור, חוץ מלכלב המים, מפני שהוא בורה ליבשה, דברי רבי עקיבא. העוצה כלים מוגדל בהם וחבר להם מוגדל בארץ, אפילו חוט, אפילו משיכה, דבר שהוא מקבל טמאה, טמא:

יד. ויש במדה שבירה ביום הראשון טמאה, שני אין בו טמאה, בשלישי יש בו טמאה, בריביעי וב חמישי אין בהם טמאה, חוץ מכך העוז וביצת נעמית המזפה. אמר רבי יוחנן בן נורי, מה גשפה כנף העוז מכל הנקדים. וכל שבירה ביום הששי, טמא:

יה. הַעוֹשָׂה כָּלִי קְבוּל, מִכֶּל מֶקְומָם, טָמֵא. הַעוֹשָׂה מַשְׁכֵב וּמוֹשֵׁב,
מִכֶּל מֶקְומָם, טָמֵא. הַעוֹשָׂה כִּיס מַעֲוָר הַמִּצְחָה, מִן הַגִּיר, טָמֵא. הַרְמֹן,
הַאֲלוֹן, וְהָאֲגֹז, שְׁחִקְקוּם הַתִּינְקוֹת לְמִד בָּהֶם אֶת הַעֲפָר או
שְׁהַתְּקִינוּם לְכָרְמִים מְאוֹנִים, טָמֵא, שִׁישׁ לְהֶם מַעֲשָׂה וְאֵין לְהֶם
מַחְשָׁבָה:

יו. קְנָה מְאוֹנִים וְהַמְּחוֹק שִׁישׁ בְּהָנו בֵּית קְבוּל מִתְכּוֹת, וְהָאָסֶל שִׁישׁ
בְּזֵבֶת קְבוּל מַעֲוָות, וְקְנָה שֶׁל עֲנֵי שִׁישׁ בְּזֵבֶת קְבוּל מִים, וּמְקָל
שִׁישׁ בְּזֵבֶת קְבוּל מַזְוִיה וּמַרְגְּלִיות, הַרְיִי אֶלָו טָמֵאין. וְעַל גַּלְוָן אָמֵר:
רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זִפְאַי, אָוִי לֵי אָמֵר, אָוִי לֵי אָמֵר לֹא אָמֵר:

יז. תְּחִתִּית הַצּוֹרְפִים, טָמֵא. וּשֶׁל נְפָחִין, טָהוֹרָה. מַשְׁחִית שִׁישׁ בְּהָ
בֵּית קְבוּל שָׁמָנו, טָמֵא. וּשְׁאיַי בְּהָ, טָהוֹרָה. פְּנַקְס שִׁישׁ בְּהָ בֵּית
קְבוּל שְׁעֻוָה, טָמֵא. וּשְׁאיַי בְּהָ, טָהוֹרָה. מַחְצִילָת הַקְשׁ וּשְׁפֹפְּרָת
הַקְשׁ, רַבִּי עֲקִיבָא מַטְמֵא, וַרְבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוֹרִי מַטְהָר. רַבִּי שְׁמַעוֹן
אָמֵר, אָף שֶׁל פְּקוּעֹת פִּיוֹצָא בְּהָנו. מַחְצִילָת קְנִים וּשֶׁל חַלֵּף, טָהוֹרָה.
שְׁפֹפְּרָת הַקְנָה שְׁחִמָּכה לְקַבְּלָה, טָהוֹרָה, עַד שְׁיֹוֹצִיא אֶת כָּל הַכְּכִי: